

The Holy See

***PAROLE DEL SANTO PADRE FRANCESCO
AI PARTECIPANTI ALL'INCONTRO DI COORDINAMENTO
TRA GLI ORGANISMI CARITATIVI CATTOLICI
CHE OPERANO NEL CONTESTO DELLA CRISI IN SIRIA,
PROMOSSO DAL PONTIFICIO CONSIGLIO "COR UNUM"***

*Salone della Domus Sanctae Marthae
Mercoledì, 5 giugno 2013*

Drodzy przyjaciele!

Dziękuję wam za to spotkanie i za całą działalność humanitarną, jaką rozwijacie w Syrii oraz w krajach sąsiednich, pomagając ofiarom obecnego konfliktu. Sam zachęciłem Papieską Radę *Cor Unum*, by zorganizowała to spotkanie koordynujące działalność prowadzoną przez katolickie organizacje charytatywne w tym regionie. Dziękuję kardynałowi Sarahowi za jego słowa pozdrowienia. Kieruję specjalne słowa powitania do tych, którzy przybywają z Bliskiego Wschodu, zwłaszcza do osób reprezentujących Kościoł syryjski.

Dobrze jest znany niepokój Stolicy Apostolskiej z powodu kryzysu syryjskiego, szczególnie o ludność, często bezbronną, która znosi konsekwencje konfliktu. Benedykt XVI wielokrotnie domagał się, aby umilkła broń i możliwe było znalezienie rozwiązania na drodze dialogu, aby osiągnąć dogłębne pojednanie między stronami. Ponadto w listopadzie ubiegłego roku zechciał on wyrazić swoją osobistą bliskość, wysyłając w ten region kardynała Saraha. Gestowi temu towarzyszyła prośba, by „nie szczędzić jakiegokolwiek wysiłku w poszukiwaniu pokoju”. Benedykt XVI okazał także swoją konkretną, ojcowską troskę poprzez dar, w który w październiku ubiegłego roku włączyli się także ojcowie synodalni.

Także mnie osobiście szczególnie leży na sercu los ludności Syrii. W dzień Wielkanocy prosiłem o

pokój „przede wszystkim dla umiłowanej Syrii, dla jej mieszkańców zranionych przez konflikt i dla licznych uchodźców, którzy czekają na pomoc i pocieszenie. Jakże wiele przelano krwi! Ileż cierpienia trzeba jeszcze będzie znieść, zanim uda się znaleźć polityczne rozwiązanie kryzysu?” (Orędzie *Urbi et Orbi*, 31 marca 2013).

W obliczu utrzymywania się przemocy i prześladowania energicznie ponawiam mój apel o pokój. W minionych tygodniach wspólnota międzynarodowa potwierdziła zamiar krzewienia konkretnych inicjatyw, żeby podjąć owocny dialog, aby położyć kres wojnie. Są to próby, które powinny być wspierane i które – żywym nadzieję – mogą doprowadzić do pokoju. Kościół czuje się powołany, aby dać pokorne, ale zarazem konkretne i skuteczne świadectwo miłosierdzia, jakiego nauczył się od Chrystusa, Miłosiernego Samarytanina. Wiemy, że tam, gdzie ktoś cierpi, obecny jest Chrystus. Nie możemy się wycofać właśnie w sytuacji poważniejszego cierpienia! Wasza obecność na spotkaniu koordynacyjnym ukazuje wolę wiernego kontynuowania cennego dzieła pomocy humanitarnej w Syrii i krajach sąsiednich, które wielkodusznie goszczą ludzi uciekających przed wojną. Niech wasze działanie zdąży na czas i niech będzie skoordynowane, stając się wyrazem tej komunii, która sama w sobie jest świadectwem, jak zasugerował niedawny Synod dla Bliskiego Wschodu. Wspólnotę międzynarodową proszę, aby obok poszukiwania rozwiązania konfliktu na drodze negocjacji sprzyjała pomocy humanitarnej dla syryjskich uchodźców i przesiedleńców, zmiernając przede wszystkim do dobra osoby i ochrony jej godności. Dla Stolicy Apostolskiej dzieło katolickich organizacji charytatywnych jest niezmiernie znaczące: pomoc mieszkańcom Syrii, niezależnie od przynależności etnicznej czy religijnej, jest najbardziej bezpośrednim sposobem przyczynienia się do pojednania i budowania społeczeństwa otwartego na wszystkie różnorakie tworzące go składniki. Do tego zmierza także wysiłek Stolicy Apostolskiej: budowanie pokojowej przyszłości dla Syrii, w której wszyscy mogliby żyć swobodnie i wyrażać siebie w swych odrębnościach.

Myśl papieża dąży w tej chwili także ku wspólnotom chrześcijańskim, zamieszkującym Syrię i cały Bliski Wschód. Kościół wspiera tych swoich członków, którzy przeżywają dziś szczególnie trudne sytuacje. Mają oni wielkie zadanie, by nadal uobecniać chrześcijaństwo w tym regionie, w którym się zrodziło. Naszym zadaniem jest sprzyjanie dalszemu trwaniu tego świadectwa. Nakazem chwili jest udział całej wspólnoty chrześcijańskiej w tym wielkim dziele opieki i pomocy.

Jeszcze raz dziękuję wam za tę inicjatywę i proszę dla każdego z was o Boże błogosławieństwo. Obejmuje ono szczególnie drogich wiernych mieszkających w Syrii i tych wszystkich Syryjczyków, którzy obecnie zostali zmuszeni do opuszczenia swoich domów z powodu wojny. Wy tutaj obecni powiedzcie drogiemu narodowi syryjskiemu i mieszkańcom Bliskiego Wschodu, że papież im towarzyszy i jest blisko nich. Kościół ich nie opuszcza!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana